

CINEMA SENSE PANTALLES

La televisió depèn fatalment del sistema publicitari, que la posa a mans del poder econòmic i dels seus interessos, rarament coincidents amb els de la majoria de ciutadans.

Norberto Bobbio

La història és sotmesa a la subjectivitat interpretativa marcada bàsicament pels criteris ideològics, però no ho és tant quan incorpora xifres, tot i que aquestes també puguin venir condicionades per diferents esdeveniments. Tot és interpretable però les xifres, insistim, mostren tendències. L'Informe social i econòmic de l'any 2004, presentat aquest mes passat i editat pel Centre de Recerca Econòmica, dedica un apartat al cinema, tractat com una indústria cultural; correcte i lloable.

En aquest apartat es destaca el tancament al llarg de l'exercici passat de tres sales a Palma (Rialto, Hispania i Lumière), quatre a la part forana de Mallorca (Juva de Capdepera, Auditori de Felanitx, Novedades d'Inca i Capitol de Pollença) i una més a Ciutadella, el Cinema 17 de gener. Aquestes són dades importants i que reflecteixen un dèficit creixent pel que fa a l'oferta de cinema, contràriament al que pot fer pensar l'obertura de nous macrocentres de projecció. De fet, les 110 pantalles per a cada milió d'habitants que

tenien les illes Balears i Pitiüses és un índex que va fer passar el nostre petit país del primer al setè lloc a final de 2004 dins el context territorial espanyol. Una capacitat de 20.224 butaques representa un nombre de 4.880 menys que el desembre de 2003. Dades més que fiables, totes elles, pel rigor que segueixen els processos de recerca que segueix el CRE.

Aquesta és la història recent del cinema a Mallorca, amb una tintada tirant a dramàtica. És cert que també el sector del cinema evoluciona i que ja no només les sales comercials són les difusores de tota quanta producció hi ha. Entendre però que els diferents canals televisius, analògics o digitals, són una alternativa vàlida per acostar el cinema a l'espectador és atorgar-li una condició excessivament trivial, al nivell de GH o quelcom semblant, perquè és evidentment que només el cinema consumible per les masses hi té cabuda, mentre que aquell altre cinema amb altres pretensions queda irremeiablement arraconat.

